

EDUSKUNNAN VASTAUS 220/2005 vp

Hallituksen esitys laiksi tuloverolain muuttamisesta

Asia

Hallitus on antanut eduskunnalle esityksensä laiksi tuloverolain muuttamisesta (HE 211/2005 vp).

Valiokuntakäsittely

Valtiovarainvaliokunta on antanut asiasta mietinnön (VaVM 46/2005 vp).

Päätös

Eduskunta on hyväksynyt seuraavan lausuman:

Eduskunta edellyttää, että jo maksuunpantujen verojen osalta selvitetään mahdollisuudet myöntää verotusmenettelystä annetun lain 88 §:n tarkoittamalla tavalla huojenus niissä tapauksissa, joissa veron perimistä olisi pidettävä ilmeisen kohutuuttomana.

Eduskunta on hyväksynyt seuraavan lain:

Laki

tuloverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään 30 päivänä joulukuuta 1992 annettuun tuloverolain (1535/1992) 31 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laeissa 1170/1998 ja 716/2004, uusi 7 momentti ja lakiin uusi 72 a § seuraavasti:

31 §

Luonnollisia vähennyksiä koskevat erityiset säännökset

sa. Päivittäisistä matkoista aiheutuneet matkakulut verovelvollisella on kuitenkin oikeus vähentää 93 §:ssä säädetyllä tavalla.

Verovelvollisella on oikeus vähentää 72 a §:n 2 momentin tarkoittamassa tilanteessa kahden vuoden ylittävältä ajalta aiheutuneet matkakustannukset tulonhankkimismenoina ainoastaan silloin, kun verovelvollinen on työmatkan takia yöpynyt erityisen työntekemispaidan sijainnin vuoksi tarpeellisissa tilapäisissä majoitustilois-

72 a §

Tilapäinen työskentely erityisellä työntekemispaidalla

Edellä 72 §:ssä tarkoitettuna tilapäisenä työskentelynä erityisellä työntekemispaidalla pide-

tään enintään kahden vuoden työskentelyä samassa työtekemispaikassa.

Tilapäisenä työskentelynä erityisellä työtekemispaikalla pidetään kuitenkin enintään kolmen vuoden työskentelyä samassa työtekemispaikassa, jos kyse on työskentelystä rajatun ajan kestävässä työkohteessa, jolla suoritetaan luonteeltaan sellaista tilapäistä työtä, jonka suorittaminen työtekemispaikalla päättyy, kun työ saadaan valmiiksi. Lisäksi edellytetään, että työskentely suoritetaan työtekemispaikassa, joka on yli 100 kilometrin etäisyydellä verovelvollisen asunnosta ja varsinaisesta työpaikasta. Kahden vuoden ylittävältä ajalta matkakustannusten korvaukset ovat verovapaata tuloa ainoastaan silloin, kun verovelvollinen on työmatkan takia yöpynyt erityisen työtekemispaikan sijainnin vuoksi tarpeellisissa tilapäisissä majoitustiloissa.

Jos enintään 1 tai 2 momentissa säädetyksi ajaksi sovittu työskentelyajanjakso jatkuu pidempään syistä, joiden ennakointia ei ole voitu kohtuudella vaatia, työskentelyä pidetään tilapäisenä työskentelynä erityisellä työtekemispaikalla siihen asti, kunnes työn jatkuminen pidempään on selkeästi todettavissa.

Määräaikoja sovelletaan, jos erityinen työtekemispaiikka on 1 tai 2 momentissa tarkoitettuna määräaikana ollut verovelvollisen pääasiallinen työskentelypaikka. Määräajan laskenta aloitetaan alusta, jos verovelvollisen työskentely samassa työtekemispaikassa on keskeytynyt yhtäjaksoisesti vähintään kuudeksi kuukaudeksi ja verovelvollinen on tänä aikana työskennellyt toisessa työtekemispaikassa.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Tätä lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2005 toimitettavassa verotuksessa. Tätä lakia sovelletaan myös työskentelyyn, joka on alkanut ennen tämän lain voimaantuloa. Jos työskentely erityisellä työtekemispaikalla on alkanut ennen tämän lain voimaantuloa, verovelvollisen verotuksessa sovelletaan hänen vaatimuksestaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä, jos ne johtavat verovelvolliselle edullisempaan lopputulokseen kuin tämän lain soveltaminen.

Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 2005